EDIȚIA II

Anul I. — No. 80 | In Capitală numěrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Vinerĭ 18 Noemvrie 1888

ADEVĚRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuĭŭ străin în casă.

V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ
pe 1 an . . Lei 30
„ 6 lunĭ . . „ 16
„ 3 „ . . „ 10
Streinăt. Lei 50

INSERȚIĬ ȘI RECLAME
linia . . . . Lei 2
ANUNCIURĬ PE PAG. IV.
linia . . . . [illegible] b.

INTERPELARE FĂRĂ SCOP

O unire provizorie

CE TRIST

PROCESUL PRADO

Căsătoria Ocnașuluĭ

Serviciul telegrafic

Londra, 28 Noemvrie. — *Se anunță din Viena ziaruluĭ „Daily-Telegraph“ că circulă știrea asupra uneĭ ințelegerĭ între Regina Natalia și principele Karageorgevicĭ. Acesta ar ajuta la detronarea Regeluĭ Milan și ar primi un alt tron în peninsula balcanică cu ajutorul Rusieĭ.*

Roma, 28 Noemvrie. — *D. Magliani, ministrul de finanțe, va prezenta azĭ Cameref bugetul 1887—88 încheiat pe deplin, bugetul rectificat pentru 1888 89, bugetul prevězut pentru 1889—90, și în același timp proiectele relative la měsurile financiare și la cheltuelile militare extraordinare.*

După „Popolo romano“ aceste měsurĭ cuprind restabilirea timporară a celor două zecimĭ asupra impozituluĭ funciar și urcarea prețuluĭ sărĭĭ la 55 centime kilogramul.

După „Esercito“, d. Magliani va cere de la 120—130 milioane pentru cheltuielile extraordinare ale armateĭ și ale marineĭ.

Pesta, 28 Noemvrie. — *Deputatul Anton Steinacker care a ținut un discurs ostil Ungurilor a fost silit ca să depună mandatul sěŭ legislativ.*

Belgrad, 28 Noemvrie. — *Zgomotul despre o criză ministerială e lipsit de temeiŭ. Se crede că guvernul actual va rěmâne la afacerĭ până după votul nouĕĭ constituțiunĭ.*

Bucurescĭ, 17 Noemvrie

Interpelare fără scop

Bieții miniștriĭ abia aŭ avut vreme să se așeze pe fotoliurĭ și interpelările aŭ început să curgă droaie pe capul lor în Camerĕ și în Senat. Alaltă-erĭ Domnul Fleva a interpelat guvernul în privința moduluĭ cam straniŭ cu care s'a constituit ministerul.

Oratorul liberal a dovedit ceia-ce toată lumea a știut, că pretinsa demisionare a cabinetuluĭ junimist și formarea actualuluĭ minister n'aŭ fost de cât o păpușerie politică.

Președintele consiliuluĭ a rĕspuns prin câte-va fraze carĭ se potriveaŭ ca nuca în perete, cu obiectul interpelăreĭ și lucrul a rěmas baltă.

Și nicĭ putea fi alt-fel, căcĭ toate recriminările nu pot fi de cât zadarnice în fața faptuluĭ îndeplinit. La ce pot folosi asemenea tălmăcirĭ și restălmăcirĭ din partea opozițiuneĭ și a guvernuluĭ pe cât timp se lasă la o parte adevěratul autor al comedieĭ jucate cu ocaziunea ultimeĭ crize ministerială?

Am înțelege asemenea interpelărĭ într'o țară unde instituțiunile parlamentare sunt practicate cu seriositate; acolo se poate întreba un guvern: pentru ce și cum a venit la putere. Dar a o face la noĭ, când singur acela care pune cestiunea știe foarte bine că cabinetele se plămădesc și se desfac la Palat în urma poruncilor venite de la Berlin, este saŭ o naivitate saŭ o beție de cuvinte.

Țara e sătulă de aceste jucăriĭ parlamentare ce se fac pe spinarea eĭ. Ea cere ca mandatariĭ seĭ să lase la o parte *cârciocurile* avocăţeştĭ și reprezentațiunile oratorice și să aibă bărbăția de a spune adevěrul.

Cum staŭ lucrurile la noĭ în zioa de astăzĭ, orĭ-ce interpelare adresată miniștrilor în privința formăreĭ unuĭ cabinet nu poate fi de cât fără scop, căcĭ toată lumea știe că, în dosul guvernuluĭ, este Capul Statuluĭ.

Nĭ se va obiecta că persoana Regeluĭ nu poate fi pusă în discuțiune în Parlament. Așa ar fi dacă Regele n'ar interveni în luptele politice și ar respecta liberul joc al instituțiunilor parlamentare. Dar se știe că nu este așa; se știe astăzĭ, de pildă, că tot ce s'a petrecut de câte-va lunĭ încoace a fost opera Regeluĭ. Prin urmare este cu neputință de a cere socoteală miniștrilor de unde aŭ venit, căcĭ, dacă ar voi să zică adevĕrul, eĭ nu ar putea sĕ rĕspunză de cât un singur lucru:

„Regele ne-a numit;“

Dar nu pot să o zică, decĭ, sunt siliți a recurge la fraze întortochiate și la declarațiunĭ bombastice ca acelea pe care le-am auzit alaltă-erĭ la Senat.

Ceia-ce s'ar înțelege de la sine într'o altă Țară constituțională, adică de a ataca pe un minister lăsând la o parte pe Capul Statuluĭ, a devenit la noĭ cu neputință, căcĭ o opozițiune care ar proceda ast-fel n'ar ajunge nicĭ-o-dată a rĕsturna un cabinet. Ca dovadă avem maĭ toate schimbările radicale de guvern carĭ s'aŭ făcut de un numĕr de anĭ încoace.

In zadar bărbațiĭ noștriĭ politicĭ se mișcă dar în mijlocul unuĭ parlamentarism infectat prin înrâurirea ocultă și rĕŭ-făcĕtoare a Capuluĭ Statuluĭ.

Sub Carol I guvernul cel maĭ cinstit nu poate de cât să devie imoral, căcĭ e silit să mință spre a acoperi acțiunea ilicită a Suveranuluĭ.

Așa dar ne vom învârti într'un cerc vițios până în zioa în care Țara va da la o parte perdeaoa în dosul căreĭ se ascunde Cel ce ține ițele politice în mâna Sa, 'I va smulge masca iresponsabilitățeĭ și 'I va da resplata fățărnicieĭ Sale.

Dunăreanul.

O unire provizorie

„Unirea cea maĭ perfectă domnește între membriĭ guvernuluĭ“ esclamă foile carĭ reprezintă diferitele nuanțe ale partiduluĭ conservator.

Ne vine greŭ a le crede pe cuvênt căcĭ, pe de o parte este cu neputință ca junimiștiĭ să fie modificat până într'atât ideile lor în cât să cază de acord cu liberaliĭ conservatorĭ, pe de alta, nu se poate crede că liberaliĭ-conservatorĭ să fie părăsit de o dată toată programa lor pentru a complace junimiștilor.

Prin urmare, dacă este un acord între ambele tabere carĭ compun guvernul, el n'ar putea să fie de cât resultatul unor concesiunĭ reciproce.

Cestiunea este de a ști: carĭ sunt acele concesiuuĭ și până unde vor merge?

Inainte de toate nu credem că miniștriĭ liberalĭ-conservatorĭ carĭ aŭ intrat în minister să fi putut stabili în câte-va zile un acord cu junimiștiĭ în privința unor proiecte de reforme atât de însemnate ca acele pnblicate de guvern în *Monitorul oficial* în ajunul alegerilor.

Decĭ, împăcăciunea n'a fost bazată de cât pe obligațiunea luată de miniștriĭ junimiștĭ de a supune proiectele ce fac parte din programa lor la o nouă discuțiune, și prin urmare, la o remaniare.

Acolo vom vedea dacă în adevĕr există o unitate de vederĭ între membriĭ cabinetuluĭ.

Piatra de încercare a durateĭ guvernuluĭ actual va fi dar modul cum miniștriĭ ceĭ noĭ vor primi ideile conținute în proectele cabinetuluĭ junimist.

Pe cât știm, există o adâncă divergință între miniștriĭ în privința unora din proecte și anume în acela al vênzăreĭ moșiilor Statuluĭ la sătenĭ și în acela al tocmelilor agricole. Nu maĭ vorbim de legea breslelor și de Căpitanatele carĭ par părăsite de la început.

Dacă ar fi numaĭ aceste deosebirĭ de vederĭ, totușĭ lucrurile s'ar putea împăca cu chiŭ cu vaĭ, dar sunt și altele carĭ se vor produce din inițiativa parlamentară.

Așa de pildă alaltă-ierĭ în Camerĕ 60 de deputațĭ aŭ propus înființarea porturilor libere Galațĭ și Brăila și s'a admis urgența cu toată opunerea junimiștilor.

Este de observat că în capul acestĕĭ propunerĭ este sub-scris președintele Adunăreĭ.

Se știe că cestiunea porturilor libere este strîns legată cu atitudinea adoptată de câțĭ-va anĭ de către guvernul român în politica esterioară.

Ea face parte din concesiunile făcute de guvernul brătienist politiceĭ economice a principeluĭ Bismarck. Miniștriĭ junimiștĭ nu vor consimți cu ruptul capuluĭ la o mĕsură care ar fi în contrazicere cu politica pe care eĭ aŭ susținut'o și căreĭ datoresc venirea lor la putere.

Oare miniștriĭ liberalĭ-conservatorĭ vor fi eĭ alăturĭ cu colegiĭ lor junimiștĭ pentru a combate o propunere a căreĭ inițiativă se datorește unuia din șefiĭ lor?

Iată dar de la început o cestiune în care faimoasa unire pe care presa conservatoară o cântă cu atâta lirizm va fi pusă la o grea încercare.

Tot ast-fel va fi și cu alte cestiunĭ economice carĭ se ating de politica esterioară a Statuluĭ român, ca tratatul de comerciŭ cu Austro-Ungaria, acela cu Francia și altele.

In toate aceste liberaliĭ-conservatorĭ nu pot fi de acord cu junimiștiĭ, căcĭ atuncĭ nu ar face de cât a consfinți politica urmată de colectiviștĭ.

Ar face dar bine confrațiĭ noștriĭ conservatorĭ să lase de o parte osanalele lor unioniste și să se mărginească a zice că *pentru moment* lucrurile s'aŭ împăcat.

Styx.

CE TRIST

Ziarele prietene gnvernuluĭ sunt pline de laudă la adresa conglomeratuluĭ ce susține guvernul actual, pentru faptul cá s'a permis și minorităţiĭ să fie representată în diferitele comisiunĭ ale Parlamentuluĭ.

In loc de a înregistra pur și simplu acest fapt, regulat prin firea luĭ, și care n'are nimica, absolut nimica de laudă, ziarele amice guvernuluĭ ridică osanale la adresa celora carĭ aŭ făcut ceia-ce trebuia să facă.

Cine nu vede în această manifestare bolnăvicioasă adânca cădere pricinuită de colectivitate prin regimul eĭ de 12 anĭ?!

Dar când te gândeștĭ că o parte a majorităţiĭ e consternată din cauza alegereĭ la vice-presidenție a valorosuluĭ luptător pentru ideile liberale, D-nul N. Blaramberg, atuncea te întrebĭ: căderea aceasta fi-va ea vecĭnică

In adevĕr, în loc ca majoritatea toată să fie veselă de resultatul obținut prin darea a două locurĭ de vice-președințĭ liberalilor, lucru frumos însă fără nicĭ o importanță practică, noĭ vedem pe uniĭ din această majoritate criticând această alegere de și nu aŭ nimica alta de reproșat onorabiluluĭ D. N. Blaramberg de cât complecta luĭ independință, și de și eĭ nu perd nimica prin aceasta.

De ce critică dar aceĭ membriĭ aĭ majorităţiĭ această alegere?

Eĭ o fac prin moştenire. Aŭ moştenit de la colectivitate opresiunea minorităţiĭ şi greŭ le vine ca să se desbere de ea.

E trist dar când vezĭ că se laudă fapte ce nu sunt de natură a fi lăudate, şi trist iarăşĭ când lăudându-le în public le criticĭ între patru ochĭ; căcĭ aceasta arată o cădere morală.

Discursul D-luĭ N. Ceaur Aslan

D. N. Ceaur Aslan, reprezentantul Iaşilor a ţinut să 'şĭ exprime reflexiunile sale în Cameră în urma întroduceriĭ în modul ştiut în reprezentaţiunea naţională a nouluĭ guvern. Publicăm aci micul sĕŭ discurs şi vom publica şi interesanta sa replică făcută miniştrilor Vernescu şi Carp.

D. N. Ceaur Aslan: D-lor deputaţĭ, în urma cuvintelor rostite de către D-nul preşedinte al consiliuluĭ, mĕ simt nevoit să supun respectuos apreciereĭ D-voastre următoarele reflecţiunĭ ce acele cuvinte 'mĭ-aŭ inspirat.

Fac o declaraţiune, D-niĭ meĭ, şi o fac în numele meŭ numaĭ, neştiind dacă onor. meĭ colegĭ o vor aproba; nu ţin a deschide o discuţiune, nicĭ ţin a provoca un vot; ci precum am avut onoarea a spune, simt că este necesar să fac o simplă declaraţiune, conţinênd în ea o pură constatare de fapt.

Se vede, D-niĭ meĭ, că spiritul de concordie s'a coborît în fine cu ramura de măslin în sînul maiorităţeĭ, nu putem dar de cât să salutăm cu satisfacţiune efectuarea acesteĭ împăciuirĭ, căcĭ prin ea, jocul natural al partidelor va putea să 'şĭ aibă cursul sĕŭ; ţara este nerăbdătoare de a vedea că păşim cât maĭ curînd la lucrărĭ serioase.

Este de datoria reprezentanţilor ţĕreĭ să grăbească închegarea lor ca partide pentru ca aşa să se poată proceda fără zăbavă la realizarea atâtor îmbunătăţirĭ şi reforme aşteptate cu o legitimă nervositate. S'a ivit, cu această ocaziune, D-niĭ meĭ, unul din acele fenomene care poate trece de istoric în viaţa partidelor noastre politice. Vechiul partid conservator 'şĭ-a închinat drapelul înaintea *Ereĭ nouă*; vechiul partid conservator a primit să fie *regenerat*, precum 'ĭ se promisese; aceasta, D-niĭ meĭ, rezultă în modul cel maĭ clar din însuşĭ afirmaţiunea D-luĭ prim-ministru, care a zis: *că nimic din programul aşa zisuluĭ guvern junimist nu a fost modificat!* Prin urmare, să fie bine constatat că întreg partidul conservator vechiŭ, cu arme şi bagaj, fără discuţiune şi fără verĭ-o împotrivire a trecut sub acelora carĭ amenintaŭ cu regenerarea lor. (Aplauze.)

Ţin ca acest fapt să rĕmână constatat. Ţin, D-niĭ meĭ, să se maĭ constate un alt fapt; acela că ţara, în ultimele alegerĭ, a trimis pe vechiul partid conservator în maioritate în acest Parlament.

Dacă aş fi în locul D-sale, adică partid conservator, *regenerat*, m'aş teme foarte mult ca, la alte alegerĭ, ţara nu cum-va să retragă cu desăvêrşire orĭ şi ce încredere *regeneraţilor!* Ţara vĕ aşteaptă la lucru pentru a vĕ judeca; ea va putea atuncĭ să aprecieze ce aţĭ câştigat prin botezul ce aţĭ primit şi care e folosul ce ea însăşĭ a tras din această neaşteptată evoluţiune.

D-niĭ meĭ, maĭ ţin să se constate şi un alt fapt, acesta, din nefericire, foarte regretabil; căcĭ, precum dimineaţa ne indică adesea cum va fi zioa, aşa mi se pare că se poate presimţi deja cum va fi acest cabinet, prin modul cum el s'a presintat înaintea noastră. Cabinetul s'a schimbat într'o bună noapte, el chiar s'a înmulţit, fără să ştim nicĭ pentru ce, nicĭ cum?

Iată-ne dar iarăşĭ în epoca de fericită memorie, epoca a acelor modificaţiunĭ parlamentare în care cabinetele se schimbaŭ şi se premeneaŭ fără ca ţara să ştie pentru ce, şi cu ce ocaziune. In loc ca cabinetul actual, într'un mod leal şi constituţional (mod pe care îl trâmbiţa pe toate tonurile), să fi depus retragerea sa în mâinele Majestăţeĭ Sale, acest cabinet printr'un soiŭ de procedură întunecoasă şi întortochiată, pe care nicĭ D. prim-ministru nu a putut să ne-o explice, se presintă astăzĭ reconstituit înaintea nóstră

Apoĭ, dacă D. prim-ministru nu poate parveni a găsi o justificare acesteĭ *regenerărĭ* ministeriale; apoĭ când noĭ înşi-ne, mandatariĭ naţiuneĭ, nu pricepem nimic din pretinsele explicaţiunĭ ce ni se daŭ, apoĭ cum voiţĭ, D-niĭ meĭ, ca sĕrmana ţară să maĭ înţeleagă ceva din cele ce se petrece!

Pentru ce aţĭ operat augmentarea numĕrului consilierilor Tronuluĭ, şi în urma căreĭ exiginţe? Datu-v'aţĭ maĭ întâiŭ demisiunea? Pentru care motiv s'a format noua combinaţiune sub aceeaşĭ formă?

Minister complect în toate aceste!

Vedeţĭ aceleaşĭ procedărĭ ca şi acum un an, acelaşĭ mod de a mistifica lumea prin un nămol de vorbe pompoase în deplin des-acord cu faptele.

Teoriĭ vechĭ, cu oamenĭ noĭ! Dacă aceasta însemnează *Era nouă* să vĕ fie de bine.

La venirea sa la cârma trebilor, unul din consilieriĭ tronuluĭ spunea în Martie, că cabinetul, neavênd de cât încrederea Palatuluĭ, va solicita la timp şi pe aceea a Parlamentuluĭ.

Făcut'a-ţĭ aceasta?

Aţĭ lipsit la angajamentul luat; aţĭ siluit exigenţele constituţionale, aţĭ lăsat calea cea dreaptă, cea corectă, şi aţĭ apucat laturele, căile piezişe, înmulţind ast-fel pentru ţară numĕrul numeroaselor sale decepţiunĭ, iar în noĭ întărind convicţiunea că *regimul personal*, regimul bunuluĭ plac al Palatuluĭ îşĭ continuă opera de surpare a prerogativelor ce sunt de esenţa regimuluĭ parlamentar.

Aceasta numaĭ am ţinut să constat de o cam dată, sub expresa rezervă de a reveni în curând, şi la ocaziunea cuvenită, asupra situaţiuneĭ creată ţĕreĭ prin asemenea periculoase procedărĭ!

Tribunalele streine

Procesul aventurierului Prado

(Urmare şi fine.)

Avocatul general termină cerând pentru Prado, verdictul cel maĭ aspru, şi înţelege că ar merita aquitată Mauricette.

Courroneau nu se opune la circumstanţe uşurătoare pentru Eugénie Forestier şi Damet şi cere un verdict sever pentru Spanioli.

Pledoariile.

D. Albert Damet, apĕrătorul Eugénieĭ Forestier, declară că e încredinţat de nevinovăţia clienteĭ, alt-fel nu i'ar fi luat apărarea. Nu e fată pierdută.—Prado, care a trăit din baniĭ eĭ, are maĭ puţin drept ca orĭ care altul, s'o numească ast-fel.

Cea-ce a mărturisit, n'a făcut'o nicĭ din spirit de ură, nicĭ ca să'şĭ resbune, i'a fost milă de femeile care sunt alăturĭ cu ea pe banca acuzaţilor şi care sunt nevinovate.

Apĕrătorul crede într'un verdict de achitare, căcĭ Eugénie Forestier a suferit mult.

D. Delhassary, avocatul Mauricetteĭ Courroneau face istoricul suferinţelor acesteĭ femeĭ, victimă a acuzatuluĭ şi sfârşeşte, nedăjduind că juraţiĭ vor recunoaşte nevinovăţia eĭ.

Maĭ pledează avocatul des Essorts pentru Spanioliĭ Goreia şi Ximenos. Cere achitarea lor.

Pledoaria d-luĭ Camby

Nădăjduesc să vĕ dovedesc, domnilor juraţĭ, că în această afacere nu'ĭ nicĭ-o dovadă directă; se produce asupra auditoruluĭ o încercare de dovadă morală, o impresiune

Am să mĕ silesc să nimicesc această impresiune, find-că sunt absolut încredinţat că Prado e nevinovat.

Ştiŭ cine 'ĭ Prado. Tot ce pot spune este că dacă Europa ar şti mâine numele sĕŭ ar fi o mare mişcare de stupoare şi de simpatie; simpatia nu s'ar refuza unuĭ om atât de nenorocit.

E un aventurier, un jucător, etc, dar asasin, nu. Dovedeşte că în aceiaşĭ seară Prado se afla la Eugénie Forestier puţin maĭ înainte de 12 noaptea. Ca să meargă din strada Coumartin în strada Boudin, s'a calculat că mergênd iute, îĭ trebuia 17 minute. Intre 11 ore şi 17 minute şi 12 din noapte Prado a avut timpul ca să ucidă şi să prade.

Demonstră apoĭ identitatea sculelor vêndute în Spania, cu acele ale Marieĭ Aguétant.

Bijutierul din Madryd a arĕtat fotografia celuĭ care i-a vêndut luĭ sculele: e chipul luĭ Prado, însuşĭ Fontanier şi Bury, zic că recunosc pe acuzat. Nimic nu e maĭ periculos, nimic nu e maĭ puţin sigur, Domnilor, de cât aceste aşa zise recunoaşterĭ.

Discută apoĭ ceasul în care s'a făptuit crima.

Terminând, D. Camby, zice că clientul sĕŭ nu e asasinul Marieĭ Aguétant, şi că el nu-a dorit moartea nicĭ concubineĭ sale, nicĭ agentuluĭ care 'l împedica. De la votul de neculpabilitate pe care'l 'solicit de la indulgenţa d-voastră va fi pentru această nenorocită ca o rouă binefăcătoare la aurora uneĭ vieţe noĭ. (Aplauze.)

Veni rêndul luĭ Prado ca să se apere singur. Lămureşte relaţiunile sale cu Eugénie Forestier, şi face istoricul dragosteĭ ce a avut'o pentru Mariette Courroneau.

Cu o voce calmă, se disculpă de afacerea Aguétant, dar juraţiĭ nu'l ascultă. Termină apoĭ, cu vorbele acestea:

„Dacă am meritat o pedeapsă, apoĭ am fost destul de pedepsit, fiind despărţit de copilul meŭ. Daca într'o zi voiŭ fi liber, şi dacă o mână bine-voitoare mi se întinde, mĕ voiŭ întoarce pe drumul bineluĭ, v'o făgăduesc aceasta.

Domnilor juraţĭ, aveţĭ milă de mine. Deja, am suferit mult. Reclam indulgenţa d-voastră.“

Juraţiĭ după o deliberare de o oră, îşĭ daŭ verdictul afirmativ pentru Prado, şi fără circumstanţe uşurătoare;— curtea îl condamnă la moarte. Ceĭ-l'alţĭ sunt condamnaţĭ ast-fel: Gorcia, la cincĭ anĭ de reclusiune; Ibanez şi Andreĭ la patru ani închisoare şi femeia Daull la doĭ anĭ.

Curtea găseşte nevinovate pe Eugénie Forestier şi Mauricette Courroneau, care sunt achitate.

Prado a ascultat foarte liniştit pronunţarea sentinţeĭ, apoĭ se întoarse către avocatul sĕŭ Comby, şi'ĭ zise:

Nu pierde nădejdea.

El făcu recurs în Casaţie, şi pentru aceasta a pregătit un memoriŭ lung în care explică lucrurile pe care nu le-a putut destăinui înaintea Curţiĭ cu juraţĭ. Dacă Casaţia va admite recursul, atuncea se va apĕra el singur.

Informaţiunĭ

Ziarul *Die Post* afirmă că acela care a rugat pe generalul comite de Waldersee, şef al statuluĭ-major german de a trimite la Roma pe unul din generaliĭ ceĭ maĭ experimentaţĭ e însuşĭ Împĕratul.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAŞULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

PARTEA A DOUA

Casa Bérard şi comp.

Capitolul VI

O ÎNTÂLNIRE

39

Partea pe care Grosbouleau şi Lalongueur o îndreptase spre Courbevoie, fusese fără îndoială, prinsă şi aceĭ care o duceaŭ fuseseră arestaţĭ. căcĭ din acea zi nicĭ Grosbouleau nicĭ Lalongueur, nicĭ Petite nu maĭ veniseră pe la cârciuma de la *Pielea de Epure*, şi nicĭ nu 'ĭ maĭ întîlnise într'altă parte.

Baronul era încredinţat că compliciĭ luĭ eraŭ arestaţĭ şi în fie-care zi se temea că după denunţarea lor să nu 'l aresteze şi pe dînsul. Nicĭ unul din oameniĭ aceştia nu cunoştea locuinţa şi adevĕratul sĕŭ nume; şi din acea zi el nu se maĭ dusese pe la *Epure*.

Dar asta nu era tot; două-zecĭ de minute după ce eşise de la Equermoise, poliţia intrase în casă şi toate femeile fuseseră arestate. Tînĕrul Adolf Fontaine, fusese prins cu cărţile în mână tocmaĭ când câştigase maĭ mult şi n'a ştiut ce să rĕspunză când comisarul 'ĭ-a probat că eraŭ preparate cărţile... Aceste cărţĭ eraŭ acele pe care le deduse Baptistina luĭ Loremont.

Era lucru sigur că Adolf întrebat era să spună că luase cărţile de la un oare care baron Lormond... foarte cunoscut... chiar prea cunoscut.. de agenţiĭ însărcinaţĭ cu poliţia acestor case. Loremont simţea că era strîns din toate părţile, că de la ultima lovitură pe care voia s'o facă împreună cu Linotte, atîrna îmbogăţirea luĭ, viaţa luĭ... dar trebuia să lucreze iute.. Tot mergînd mereŭ, ochiul luĭ sonda drumul pe care trebuia să 'l urmeze.

Am făcut rĕŭ, îşĭ zicea el, de am trimes pe Linotte la dînsa acasă; ar fi trebuit să iaŭ la mine cea maĭ mică vorbă scăpată din partea eĭ în această privinţă, căcĭ poate să mĕ piardă... Suntem în cele maĭ frumoase zile ale anuluĭ, maĭ am câte-va miĭ de francĭ, şi dacă ea ar fi maĭ serioasă ne-am duce la patru saŭ cincĭ leghe de Paris, în vre-o locuinţă veselă, şi care ar fi departe de Paris numaĭ o oră cu drumul de fier — şi făcînd afacerea, care nu poate să ţie multă vreme — în cazul când ar fi vre-o denunţare am fi la adăpost.

Loremont aruncă o privire împrejurul luĭ spre a ved'a dacă nu era urmărit; el rĕmase înmărmurit vĕzînd că Linotte trecea pe bulevard culcată alene într'o trăsură deschisă.

— Oh! asta e afară din cale! zise el. Se duce la pădure, liniştită, fericită!... ce cap!... Ah! Acela care a numit-o Linotte*), a avut dreptate... Aide acum pot să fiŭ liniştit despre dînsa nu maĭ am să mĕ tem.

El respiră cu zgomot, ca un om căruia i s'a ridicat o greutate după piept; în acel moment el făcu o săritură, simţind o mână care apăsa pe umĕrul sĕŭ şi auzind aceste vorbe:

— Ah! te-am prins în sfîrşit!

Un fior îĭ trecu din cap până în picioare... adunîndu-şĭ toată energia pe care o avea, înţelegînd că era imposibil să se lupte pe bulevard, el se prepara să fugă când vĕzu obrazul cel vesel al miculuĭ viconte d'Aumard.

D Aumard era la braţ cu prietenul sĕŭ comtele de Mont-Perret.

Scumpul meŭ, urmă el, cât sunt de vesel că te vĕd... nu ştiĭ ce s'a întîmplat după plecarea ta...

— Ah! Dumnezeule!.. ce, aĭ fost bolnav... eştĭ foarte schimbat...

— Da! da! am fost bolnav, rĕspunse Loremont... venindu-şĭ în fire cu greŭ, am stat în pat două zile...

— Atuncĭ, scumpul meŭ, nu ştiĭ nimic.

— Absolut nimic.

— Să 'ţĭ maĭ spuĭ că ia este o femee care jefueşte lumea... nu maĭ e nevoe...

Şi asta nu e nimic.. am fost furaţĭ... ca într'o casă de încredere!

— Ce spuĭ!

— Ştiĭ mititelul acela...

— Mititelul acela?..

— Da, care a luat cărţile după dumneata... strigînd: cincĭ francĭ în banc!...

— Ah! Micul-Mousson.

— Micul-Mousson... tocmaĭ aşa! Nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin, este un grec*) din ceĭ maĭ rĕĭ.

— Adevĕrat, zise baronul cu un gest de surpriză.

— Oh! dar un escroc... din ceĭ maĭ adevĕraţĭ!... a schimbat cărţile cu altele pe care probabil că le avea în buzunar... Dacă comisarul nu ar fi luat osteneala să treacă pe la această încîntătoare serată, ar fi bătut şi el de unspre-zece orĭ... Mont-Perret a pierdut şapte-zecĭ de miĭ de francĭ.

— O să vĕ dea înapoĭ baniĭ.

— Să 'ĭ dea înapoĭ... baniĭ sunt la grefă, şi Micul-Mousson împreună cu acele femeĭ este la Prefectură... Dacă va da ceva de sigur o să fie un mandat de arestare... Suntem sub un guvernămînt prieten al ordineĭ... banul este ca garda, nu se înapoiază...

(Va urma).

*) Linotte este o păsărea pe care noĭ o numim *Pietruşel*. Francezii aŭ un proverb: *Tête de Linotte* care însemnează mare *nesocotinţă*. N. T.

*) Francezii daŭ numele de *Grec* tutulor acelora care fură la cărţĭ. — N. T.

Acest general are misiunea de a stabili relațiunĭ intime între statul-major italian și marele stat-major german, precum și de a se înțelege asupra unor anumite mĕsurĭ privitoare la o mobilizare eventuală a armatelor ambelor țĕrĭ.

* *

Un scandal a avut loc la teatrul Național.

Pe când un numeros public aștepta cu nerăbdare la ușa de la intrarea la galerie spre a se deschide ca să apuce locurĭ, d. director Caragiali veni și invită pe niște cunoscuțĭ aĭ sĕĭ să intre pe ușa din fața teatruluĭ.

Mulțimea, s'a indignat de această favoare acordată de d. director numaĭ cunoscuților sĕĭ și începu să apostrofeze pe D. Caragiali și să 'l huiduiască.

D. Caragiali scăpă cu fuga.

In timpul reprezentațiuneĭ, publicul de la galerie striga continuŭ între acte pe D. Caragiali, în derisiune.

A trebuit să intervie poliția ca să potolească scandalul.

* *

Se zice că amnistia ce se va acorda sătenilor acuzațĭ pentru rĕsvrătirile de astă primă-vară nu va fi de cât parțială.

* *

Erĭ se vorbea că, în urma unor schimbărĭ de cuvinte ofensătoare ce a avut loc între douĭ generalĭ cu ocaziunea tablourilor de înaintare, va fi un duel.

Se speră cu toate aceste, că cearta se va sfîrși fără vĕrsare de sânge.

* *

Domnul Al. Giani, consilier al curțeĭ de casațiune a depus erĭ raportul sĕŭ în privința afacereĭ generaluluĭ Anghelescu.

* *

Ministerul de externe are intențiunea de a trimite tutulor agenților noștri diplomaticĭ o circulară prin care accentuează că politica externă a Românieĭ n'a suferit nicĭ o modificare în urma remanierei cabinetuluĭ.

* *

Rĕspunsul la mesagiŭ dând loc la deosebirĭ de vederĭ destul de grave între ambele tabere conservatoare, este probabil că dênsul va fi redactat într'un mod absolut palid care să producă pe cât se poate maĭ puține discuțiunĭ și interpretărĭ.

* *

M. S. Regina Natalia a revenit asupra hotărâreĭ ce și'o luase de a pleca Vinerĭ seara. M. S. a părăsit capitala a seară la orele 9. Nu se va opri la Iașĭ de loc. Un tren special care va aștepta la Ungheni, o va duce la Dănuțenĭ, lângă Ungheni.

* *

Din clasa anuluĭ 1889 se va chema sub drapel 14.000 tinerĭ pentru armata permanentă, 3,000 tinerĭ pentru călărașĭ cu schimbul, iar restul claseĭ, deducându-se ceĭ dispensațĭ, se vor înscrie în dorobanțiĭ cu schimbul potrivit dispozițiunilor legeĭ de recrutare.

* *

Iată proiectul de lege, ce l'a depus D. Nic. Blaremberg, relativ la desființarea cumululuĭ:

„Art. 1. Nimenĭ nu poate ocupa în serviciul Statuluĭ, județuluĭ saŭ comuneĭ de cât o singură funcțiune publică salariată, și nu poate primi sub nicĭ un pretext și sub verĭ-ce formă, fie ca cât de deghisată, și orĭ câte ar fi însărcinările ce i s'ar da saŭ 'șĭ-ar lua, de cât o singură leafă saŭ diurnă.

„Art. 2. Nicĭ un impiegat al Statuluĭ nu poate fi membru în consiliul de administrațiune a nicĭ uneia din societățile saŭ institutele de bancă saŭ de credit recunoscute de Stat, precum asemenea din nicĭ o casă de economie.

„Art. 3. Nicĭ un funcționar al Statuluĭ nu poate lua nicĭ o întreprindere și nicĭ o moșie în arendă de la Stat, județ saŭ comună.

„Art. 4. Orĭ-cine ocupă maĭ multe funcțiunĭ retribuite de Stat saŭ comună, va avea un termen de zece zile de la promulgarea prezenteĭ legĭ spre a opta între dênsele. In caz de a nu face în acest termen, guvernul va hotărî funcțiunea unică ce este învoit acestuia de a păstra.“

Ultime informațiuni

In întrunirea conservatorilor care s'a ținut a seară în sala *Otelului de France* D. Carp a propus ca guvernamentaliĭ se delege nouĕ din membriĭ sĕĭ pentru a fi intermediarĭ între guvern și majoritatea corpurilor legiuitoare.

Propunerea s'a primit și s'aŭ ales D-niĭ Păucescu, Triandafil, Pake, Receanu, I. Lahovary, Enacovicĭ, Negruți și Nica.

* *

D. general Manu, va inspecta Duminică școalele militare din capitală.

* *

Inspectoriĭ școlarĭ aŭ plecat toțĭ în inspecțiunile circumscripțiilor lor.

* *

Procesul celor de la eforia spitalelor se va judeca Mercurĭ 23 Noemvrie.

* *

Mâine saŭ poimâine trebue să sosească la Galațĭ doĭ torpilorĭ comandațĭ în Anglia.

* *

Se zice că la colegiul vacant de Roman pentru Cameră se va pune candidatura D-luĭ Andreĭ Vizanti.

* *

Alaltă-erĭ noapte prefectul polițieĭ însoțit de un ofițer de jandarmĭ, a trecut în revistă cafenelele bănuite de a fi locurĭ unde se joacă cărțĭ. D-sa ar fi încheiat maĭ multe procese verbale de dare în judecată a antreprenorilor.

* *

Comisiunea de rĕspuns la Mesagiŭ a ales ca președinte pe D. Apostoleanu și ca secretar pe D. Aug. Laurian.

* *

Se vorbește de numirea D-luĭ locotenent-colonel Bereșteanu, ca comandant al școaleĭ speciale de artilerie și geniŭ; actualul director, fiind avansat în curînd, va lua comanda unuĭ regiment.

* *

Primăria capitaleĭ printr'o circulară, învită pe proprietarĭ și chiriașĭ de a se conforma articoluluĭ 12 din regulamentul salubrităteĭ publice, în cea ce privește curățitul trotoarelor.

Desbaterĭ Parlamentare

Camera

Ședința de la 17 Noemvrie 1888.

Ședința se deschide la ora 1 sub președenția D-luĭ **Lascar Catargiu**, președinte.

Presențĭ la apel 112 domnĭ deputațĭ.

D. **N. Blaramberg** cere ca guvernul să aducă fără întârziere proiectul vênzărilor. D-sa cere apoĭ dosarul privitor la concesiunea făcută de guvernul român societățiĭ de navigare pe Dunăre. D-sa maĭ întreabă, dacă guvernul are de gând, ca să reducă taxele asupra medicamentelor streine.

D. **Carp** rĕspunzênd zice că proiectul cerut de D. Blaremberg va fi unul din cel d'întêiŭ care se va aduce în desbaterĭ. Concesiunea făcută societățiĭ de navigare se reduce la permisiunea acordată unuĭ funcționar al societățiĭ de a anunța oara plecăreĭ corăbiilor. In ce privește medicamentele streine aceasta privește consiliul sanitar.

D. **Blaramberg** persistând în cererile sale D. **președinte** zice că o va comunica ministeriuluĭ.

D. **Carp** adaugă: celuĭ de interne, căcĭ afacerea concesiuneĭ societățiĭ de navigare, e de resortul acestuĭ minister.

D. **Voinov** întreabă ce se face cu legea pentru îmbunătățirea cleruluĭ de mir și roagă pe guvern să respundă clar dacă va aduce acest proiect.

D. **P. Carp** respunde că guvernul se ocupă de aceasta și va aduce proectul cerut de D. Voinov.

D. **M. Cogălniceanu** e preocupat de soarta programuluĭ în baza căruia maĭ mult saŭ maĭ puțin s'aŭ ales mulțĭ deputațĭ. D-sa insistă asupra legeĭ tocmelilor agricole și cere infățișarea aceteĭ legĭ pe care o crede importantă.

D. **Take Ionescu** cere o listă de moșiile statuluĭ carĭ aŭ fost vêndute în loturĭ marĭ, după rĕscoala țăranilor precum și numele persoanelor cărora s'aŭ vêndut acele moșiĭ (aplauze).

D. **Iancovescu** cere a i se comunica statistica făcută în urma ancheteĭ agrare ordonată de guvern.

D. **N. Ionescu** roagă pe guvern să'ĭ respundă motivele care aŭ făcut ca judecarea țĕranilor resculațĭ să fie întârziată. D-sa maĭ întreabă apoĭ de ce nu s'aŭ publicat rapoartele autorităților civile și militare privitoare la revoltele țĕranilor și cere a i se comunica acele rapoarte.

D. **Alex. Marghiloman** zice că s'a întârziat din cauza dificultăților materiale în instrucțiea afacereĭ. S'aŭ întâmplat ca să fie 1100 de arestațĭ și într'un singur cabinet aŭ fost peste 300 de resculațĭ. Acuma se află în arest peste 200 dovediți ca maĭ culpabilĭ. S'a cercat a se convoca o sesiune extra-ordinară în Noemvrie. In ce privește nepublicarea rapoartelor ele sunt multe și sunt la dispoziția D luĭ N. Ionescu.

D. **Th. Rosetti** adaugă că a fost denunțărĭ falșe carĭ trebueaŭ să se deosibească de cele adevĕrate, ceea-ce a adus întârziere.

D. **N. Ionescu** cere a se publica toate rapoartele.

La ora 2 ședința se ridică și Camera intră în secțiunĭ.

TELEGRAME

Paris, 28 Noemvrie. — Bulangiștiĭ încep o campanie care tinde la disolvarea Camereĭ. Eĭ cred că dacă alegerile ar avea loc într'un timp apropiat, generalul Bulanger ar fi ales cel puțin în 30 de departamente.

Paris, 28 Noemvrie. — Este vorba a se trimite generalul Bulanger înaintea Senatuluĭ constituit în înaltă Curte de justiție pentru crimă de conspirație contra siguranțeĭ Statuluĭ.

Există dovadă că generalul, în acțiunea sa politică, lucrează în înțelegere cu printul Victor Napoleon. Ar fi decĭ vorba acĭ de o conspirație bona-partistă.

Belgrad, 28 Noemvrie. — Regele Milan întrunește adesea la Konak comisiunea însărcinată de a elabora proectul noueĭ constituțiunĭ Insă regele a cerut membrilor comisiuneĭ de a depune jurămêntul că nu vor comunica nimenuĭ ceva din deliberările lor.

Londra, 28 Noemvrie. — A fost anunțat că lordul Lakville va înlocui pe sir Paget ca ambasador la Viena. Astă-zĭ se aude că el nu va maĭ merge la Viena dar la Madrid.

Paris, 28 Noemvrie. — Compania de Panama a decis să procedeze la emiterea soldulŭĭ obligațiunilor cu loturĭ a căror suscripție fusese acoperită într'un mod necomplet în Iulie trecut.

Atena, 28 Noemvrie. — D. Tricupis a prezintat un proiect de conversiune a maĭ multor împrumuturĭ carĭ formează un total 75 milioane.

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Dómneĭ No. 15 bis.